

Weksel *in blanco* jako sposób zabezpieczenia wierzitelności w obrocie gospodarczym

Weksel jest instytucją prawa handlowego wykształconą w połowie XII w. we Włoszech, jako środek płatniczy. Do najstarszych typów weksla należy weksel własny domicylowany, zwany również wekslem umiejscowionym. W XIII w. wykształcił się weksel trasowany, a pod koniec XVI w. weksel „in blanco”. Do XVIII w. posługiwanie się wekslem było uregulowane jedynie przez prawo zwyczajowe. W dniu 7 kwietnia 1930 r. w Genewie uchwalone zostały trzy konwencje międzynarodowe ujednociające zasady obrotu wekslowego¹. Polska podpisała i ratyfikowała wszystkie trzy konwencje, opierając na ich tekście obowiązującą obecnie ustawę z dnia 28 kwietnia 1936 r. prawo wekslowe².

Weksel jest papierem wartościowym o dokładnie określonej przez ustawę z dnia 28 kwietnia 1936 r. prawo wekslowe³ formie, charakteryzującym się tym, że złożenie na nim podpisu stanowi podstawę i przyczynę zobowiązania wekslowego⁴. Wystawca weksla bądź sam przyrzeka zapłatę określonej sumy pieniężnej, albo poleca zapłatę osobie trzeciej. Wystawca przyjmuje bezwarunkowo odpowiedzialność za zapłatę weksla i poddaje się wszelkim

¹ *Konwencja w sprawie jednolitej ustawy o wekslach trasowanych i własnych* (Dz. U. z 1937 r., nr 26, poz. 175); *Konwencja o uregulowaniu pewnych kolizji ustaw w przedmiocie weksli trasowanych i własnych* (Dz. U. z 1937 r., nr 26, poz. 177); *Konwencja dotycząca opłaty stemplowej w przedmiocie weksli trasowanych i własnych* (Dz. U. z 1937 r., nr 26, poz. 179).

² Dz. U. z 1936 r., nr 37, poz. 282 z późn. zm.

³ Dz. U. z 1936 r., nr 37, poz. 282 z późn. zm.

⁴ I. Heropolitańska, *Weksel w obrocie gospodarczym*, Warszawa 1992, wyd. IV, s. 13.

rygorom prawa wekslowego. Uprawnionym do realizacji praw majątkowych z weksla jest jedynie osoba posiadająca weksel i która wykaże swoje prawo nieprzerwanym ciągiem indosów⁵ bądź nabyciem weksla w drodze przelewu lub dziedziczenia. Z faktu tego wynika abstrakcyjność zobowiązania wekslowego – jest ono oderwane od przyczyny wystawienia określonego weksla i nie zależy od ważności stosunku prawnego, który uzasadniał jego zaciągnięcie. Oznacza to w praktyce, że każdy kto jest posiadaczem weksla, może dochodzić zapłaty określonej na wekslu sumy od osoby na nim wskazanej. Dla weksla jako instrumentu płatniczego istotnym jest również, że oprócz wyżej wskazanych cech zobowiązania wekslowego, ma ono zawsze charakter pieniężny. Musi zostać wyrażone w pieniądzu, jednak niekoniecznie w złotym polskim, może to być dowolna waluta. Kolejną cechą jest samodzielność zobowiązania poszczególnych dłużników wekslowych. Zobowiązanie wekslowe każdej z podpisanych na wekslu osób wynika z tego, że złożyła na nim swój podpis. Ważność tego zobowiązania nie jest uzależniona od ważności zobowiązań innych osób podpisanych na wekslu. Ostatnią z cech zobowiązania wekslowego jaką warto wyróżnić jest solidarna odpowiedzialność dłużników wekslowych. Każdy kto weksel wystawił, przyjął indosował bądź zań poręczył odpowiada wobec posiadacza solidarnie. Do obowiązku zapłaty sumy wekslowej może zostać pociągnięty każdy, kto się na nim podpisał⁶.

⁵ Zgodnie z art. 11 prawa wekslowego każdy weksel może zostać przeniesiony przez indos. Przenoszący prawa z weksla nazywany jest „indosantem”, a nabywający te prawa „indosariuszem”. Umieszczenie na wekslu zwrotu „nie na zlecenie” powoduje, że staje się on papierem wartościowym imiennym. Prawa z weksla można wówczas przenieść wyłącznie w drodze przelewu. Prawo wekslowe wykształciło więc odrębną od prawa cywilnego formę przenoszenia prawa.

⁶ Zob. uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z 29 czerwca 1995 r., III CZP 66/95, OSNC 1995, poz. 168.

Należy jednak podkreślić, że weksel nie zabezpiecza należności, co niekiedy sugeruje literatura przedmiotu⁷ i „popularne” publikacje⁸. Weksel wyłącznie potwierdza istnienie wierzytelności i umożliwia szybsze niż w innych przypadkach uzyskanie zapłaty. Jeżeli dłużnik wekslowy uchyla się od zaspokojenia wierzyciela to jedynie nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym i zabezpieczenie roszczenia na mieniu zobowiązanego przez komornika, pozwala wyegzekwować należność. Zgodnie z przepisami o egzekucji sądowej⁹ aby komornik mógł dokonać zabezpieczenia roszczenia na mieniu dłużnika, to dłużnik musi mienie posiadać, a co więcej, wierzyciel musi komornikowi to mienie wskazać. W przypadku gdy dłużnik mienie skutecznie ukryje lub go w ogóle nie posiada weksel staje się bezwartościowym papierem wartościowym. Dlatego wartość weksla jako gwaranta w praktyce mierzy się przez pryzmat kondycji finansowej dłużnika wekslowego. Uzyskanie przez wierzyciela weksla służącego zabezpieczeniu jego roszczeń, w przeciwieństwie do zabezpieczeń rzeczowych, samo w sobie nie daje wierzycielowi możliwości zaspokojenia się z określonego majątku dłużnika z pierwszeństwem przed innymi wierzycielami. Nie umożliwia także, w odróżnieniu od zabezpieczeń osobowych, zaspokojenia się wierzyciela z majątku osób trzecich, chyba, że weksel został poręczony bądź nabyty w drodze indosu. Zasadnicze znaczenie weksla jako instrumentu zabezpieczenia opiera się natomiast na tym, że pozwala on na znacznie szybsze dochodzenie roszczeń w drodze postępowania nakazowego. W wypadku wyzbywania się majątku przez dłużnika bądź gdy jego majątek nie wystarcza na zaspokojenie wszystkich wierzycieli, największe szanse na odzyskanie długu ma zwykle wierzyciel, który pierwszy zainicjuje czynności egzekucyjne. Zgodnie

⁷ Zob. I. Heropolitańska, *Prawne zabezpieczenie wierzytelności*, „Biblioteka Bankowca” 2004, s. 8.

⁸ Zob. *Weksel zabezpieczy wierzytelność*, <http://prawo.rp.pl.arttykul/251563,794510-Dobra-gwarancja-zaplaty>, 22.05.2013 r.

⁹ Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jednolity – Dz. U. z 2011 r., nr 231, poz. 1376).

z art. 492 k.p.c. nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, po upływie dwóch tygodni, staje się tytułem egzekucyjnym, na którym można uzyskać klauzulę wykonalności.

W literaturze utrwalony jest pogląd, że weksel musi zostać zawarty w formie pisemnej¹⁰. Tym niemniej od 25 lutego 2013 r. system weksli elektronicznych wprowadzony został przez spółkę pod nazwą Elektroniczny Depozyt Papierów Wartościowych¹¹. System ten wprowadzono w oparciu o art. 78 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. kodeks cywilny¹², pozwalający na uznanie za równoważne z oświadczeniem woli złożonym w formie pisemnej, złożenie oświadczenia woli w postaci elektronicznej, opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu¹³.

Dla swej ważności weksel musi zawierać wszystkie wymagane przez prawo wekslowe elementy. Katalog tych elementów różni się w zależności od rodzaju weksła, którym może być:

- weksel własny, zwany też suchym, prostym lub sola;
- weksel trasowany zwany również ciągnionym, przekazanym lub trata.

Weksel własny, to weksel zawierający bezwarunkowe przyrzeczenie wystawcy zapłacenia określonej sumy pieniężnej we wskazanym miejscu i czasie, a także stwarzający bezwarunkową odpowiedzialność osób na nim podpisanych.

Wekslem trasowanym będzie weksel zawierający skierowane do oznaczonej osoby bezwarunkowe polecenie zapłacenia określonej kwoty pieniężnej w oznaczonym miejscu i czasie, stwarzający bezwarunkową odpowiedzialność osób na nim podpisanych.

¹⁰ Zob. I. Heropolitańska, *Prawo wekslowe i czekowe. Praktyczny komentarz*, wyd. I, LEX 2011, s. 9.

¹¹ Szerzej na ten temat: <http://www.codziennypoznan.pl/weksle-ale-w-internecie,5069,11,ak...,> 15.05.2013 r.

¹² Dz. U. nr 16, poz. 93, z późn. zm.

¹³ Szerzej o zdematerializowanych papierach wartościowych w: M. Adamczyk, *Problem dematerializacji weksła i czeku de lege lata*, „Przegląd Prawa Handlowego” 2010 nr 9.

Dla swej ważności, zarówno weksel własny jak i trasowany, musi zawierać:

- słowo „weksel” w treści dokumentu¹⁴,
- oznaczenie miejsca płatności,
- oznaczenie terminu płatności,
- datę i miejsce wystawienia weksla¹⁵,
- podpis wystawcy (art. 1 prawa wekslowego).

Weksel własny zawiera ponadto przyrzeczenie zapłaty określonej sumy pieniędzy, bez dodatkowych zastrzeżeń i warunków oraz nazwisko osoby, na której rzecz, lub na której zlecenie ma być dokonana zapłata (remitenta). W przypadku weksla trasowanego musi zaś być zamieszczone bezwarunkowe polecenie zapłaty określonej sumy pieniężnej i nazwisko trasata.

¹⁴ Na polskim rynku kapitałowym występują papiery wartościowe, które pomimo używania dla ich określenia słowa „weksel”, nie są typowymi weksłami. Wśród nich można wyróżnić: **weksle komercyjne** – jedna z postaci krótkoterminowych komercyjnych papierów dłużnych występujących na polskim rynku kapitałowym. Mają one formę weksla własnego wystawcy z terminem wykupu nieprzekraczającym z reguły dwunastu miesięcy. Sprzedawane są nabywcom z dyskontem co oznacza, że w terminie wykupu, aktualny posiadacz weksla otrzyma od emitenta nominalną kwotę, na którą weksel został wystawiony. Emisja weksli ma zazwyczaj charakter emisji niepublicznej i jest przeprowadzana przez banki. Banki – agenci emisji organizują również wtórny obrót weksłami podmiotów, dla których przeprowadzały emisję. Do weksli komercyjnych zalicza się Komercyjne Weksle Inwestycyjno-Terminowe, Weksle Inwestycyjno-Komercyjne, Weksle Przemysłowo-Handlowe; **weksle skarbowe** – są zwane inaczej bonami lub biletami skarbowymi, będąc dłużnymi papierami wartościowymi Skarbu Państwa na okaziciela, o wartości nominalnej 10 tysięcy złotych z terminami emisji od 1 do 52 tygodni, których emitentem jest Ministerstwo Finansów. Są instrumentami zbywalnymi, w których Skarb Państwa zobowiązuje się do bezwarunkowego zapłacenia określonej kwoty w określonym czasie osobie wskazanej na wekslu.

¹⁵ Data wystawienia weksla ma nie tylko znaczenie formalne – według tej daty ustalana jest zdolność wekslowa i zdolność do czynności wekslowych wystawcy, które co do zasady odpowiadają cywilnoprawnemu pojęciu zdolności prawnej i zdolności do czynności prawnych: zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie, I ACa 327/2006, LexPolonica nr 1114645.

Prawo wekslowe przewiduje ustępstwa od powyższych wymogów, w szczególności:

- weksel bez oznaczonego terminu płatności jest uważany za płatny za okazaniem,
- w przypadku braku osobnego oznaczenia, miejsce wymienione obok nazwiska trasata uważa się za miejsce płatności oraz miejsce zamieszkania trasata,
- weksel, w którym nie oznaczono miejsca wystawienia uważa się za wystawiony w miejscu podanym obok nazwiska wystawcy (art. 2 prawa wekslowego).

Jako miejsce płatności weksła można wyznaczyć tak zwanego domicyliata, czyli osobę fizyczną lub prawną w siedzibie, której ma nastąpić zapłata za weksel.

Obieg wekslowy rozpoczyna wystawienie weksła, którego wierzycielem wekslowym, zwanym remitentem, staje się pierwszy posiadacz weksła, na którego rzecz lub zlecenie weksel ma zostać wypłacony¹⁶. On z kolei może przenieść swoje uprawnienia na inną osobę w zamian za określone świadczenia. Prawo wekslowe wykształciło odrębną od prawa cywilnego formę przenoszenia prawa – przez indos. Zgodnie z art. 11 prawa wekslowego każdy weksel można przenieść przez indos. Osoba przenosząca prawa z weksła nazywana jest indosantem, a osoba nabywająca te prawa – indosariuszem. Jeżeli na wekslu zostanie umieszczony zwrot „nie na zlecenie”, staje się papierem wartościowym imiennym. Wówczas prawa z weksła można przenieść wyłącznie w drodze przelewu.

Art. 10 prawa wekslowego przewiduje istnienie szczególnego rodzaju weksła, zwanego in blanco. Jest to weksel dla ważności, którego wystarczy podpis wystawcy. Weksel zawierający jedynie podpis wystawcy zwany jest też wekslem „gołym”. Pozostałe elementy, niezbędne dla ważności weksła własnego i trasowanego,

¹⁶ Remitent może stać się dłużnikiem wekslowym, kiedy przeniesie prawa wynikające z weksła na inną osobę podpisując się na wekslu w charakterze indosanta.

mogą zostać wpisane na wekslu, ale nie muszą. Wśród elementów weksla in blanco, które najczęściej są nieokreślone w chwili jego wystawienia występuje suma wekslowa. Wskazane jest jednak zamieszczenie na wekslu daty wystawienia, co umożliwi ewentualną weryfikację zdolności do zaciągania zobowiązań przez jego wystawcę. Posiadacz weksla in blanco może uzupełnić jego treść, gdy zgodnie z zawartą wcześniej umową, zwaną porozumieniem lub deklaracją wekslową, powstanie wynikające z niej roszczenie. Umowa taka jest dokumentem stwierdzającym treść porozumienia pomiędzy wystawcą weksla in blanco a remitentem, co do wypełnienia weksla.

Deklaracja wekslowa powinna zawierać w szczególności:

- warunki, od których spełnienia zależy prawo wypełnienia weksla;
- wskazanie kwoty, na którą weksel może być wypełniony;
- określenie rodzaju terminu płatności, jakim weksel może być opatrzony.

W deklaracji wekslowej można również zawrzeć upoważnienie remitenta do wpisania na wekslu wskazanych w deklaracji klauzul wekslowych. W przypadku braku upoważnienia w deklaracji wekslowej do wpisania na wekslu klauzul wekslowych, remitent nie może tego uczynić.

Deklaracja wekslowa może również zawierać szereg innych warunków, na przykład:

- obowiązek powiadomienia wystawcy weksla przez remitenta o zamiarze lub wypełnieniu weksla;
- termin, do którego weksel może być przez remitenta wypełniony;
- upoważnienie do zniszczenia weksla po spłacie zobowiązania wekslowego.

Deklaracja wekslowa nie jest warunkiem ważności weksla *in blanco* i może mieć dowolną formę. Brak pisemnego porozumienia co do uzupełnienia weksla in blanco oznacza, że wystawca weksla upoważnił remitenta do uzupełnienia weksla według swojego

uznania, ale tylko ustawowymi jego elementami. Remitent nie może jednak wpisać na wekslu klauzul wekslowych¹⁷. Wystawca weksła *in blanco* i pozostali dłużnicy wekslowi ponoszą jednak ryzyko, że remitent lub inny wierzyciel wekslowy posiadający weksel uzupełni go niezgodnie z deklaracją wekslową i puści w obieg¹⁸. W celu ochrony osoby trzeciej, która tak uzupełniony weksel posiada, prawo wekslowe stanowi, że dłużnik wekslowy nie może zasłaniać się zarzutem, że weksel wypełniony został niezgodnie z zawartym porozumieniem, chyba że posiadacz weksła nabył go w złej wierze albo przy jego nabyciu dopuścił się rażącego niedbalstwa. Zgodnie z art. 63 prawa wekslowego, wypełnienie weksła niezgodnie z deklaracją wekslową nie anuluje odpowiedzialności wekslowej, powodując jedynie jej ograniczenie do granic wyznaczonych porozumieniem.

Weksle *in blanco* występują powszechnie w obrocie gospodarczym, jako tak zwane weksle gwarancyjne, służące zabezpieczeniu wykonania zobowiązań w obrocie gospodarczym. W zależności od sytuacji finansowej oraz pozycji wystawcy weksel *in blanco* może stanowić samoistne zabezpieczenie zaciągniętego zobowiązania lub też zostać wzmocniony przez poręczenie wekslowe osoby trzeciej. W razie nieprawidłowego wykonania umowy, na zabezpieczenie, której weksel został wystawiony, uprawniony z weksła uzupełnia weksel brakującymi elementami i przedstawia go wystawcy do wykupienia. Weksle *in blanco* wymagają szczególnej staranności i ostrożności w wypełnianiu ich treścią. Nieprawidłowe wypełnienie weksła może bowiem utrudnić uzyskanie zapłaty, a nawet spowodować konkretną szkodę¹⁹. W przypadku wątpliwości co do kondycji finansowej dłużnika wekslowego można we-

¹⁷ Por. I. Heropolitańska, *Zabezpieczenie wiarytelności banku*, Warszawa 1999, s. 65–67.

¹⁸ Zob. <http://wekselbankowetowarzystwofinans.e-blogi.pl/>; www.rp.pl/arttykul/969643.html; dolnyslask.naszemiasto.pl/arttykul/1701381,olesnica-podejrzane-weksle,id.html, 18.05.2013 r.

¹⁹ Zob. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2012 r., sygn. I CSK 330/11, niepubl.

ksel zabezpieczyć np. hipoteką, na co pozwala art. 103 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece²⁰, bądź uzyskać poręczenie wekslowe.

Weksle *in blanco* są chętnie przyjmowane przez banki, jako dogodny środek zabezpieczenia roszczeń z tytułu zaciągniętych kredytów, gdy wysokości tych roszczeń nie można wcześniej oszacować, a mogą one być wyższe lub niższe od kwoty kredytu. Zobowiązanie wynikające z weksla jedynie z pozoru nie różni się od zobowiązania wynikającego z tytułu kredytu bądź pożyczki, które dany weksel zabezpiecza. Gdy umowa kredytu lub pożyczki zostanie z jakichś przyczyn unieważniona, to nie oznacza automatycznego unieważnienia weksla. Jeżeli spełnione zostały wszystkie warunki formalne jego wystawienia, niezależnie od czynności prawnej stanowiącej podstawę jego wystawienia, zobowiązanie wekslowe jest nadal ważne, o czym wielu dłużników wekslowych przekonuje się niejednokrotnie „na własnej skórze” po wielu latach²¹.

Weksel *in blanco* stosowano często jako narzędzie zabezpieczenia interesów pracodawców, zarówno w zakresie ewentualnych roszczeń za szkody wyrządzone przez pracowników, jak też jako gwarancja prawidłowej realizacji zakazu prowadzenia działalności konkurencyjnej. Niedopuszczalność stosowania przepisów prawa wekslowego do zabezpieczenia roszczeń pracodawcy za szkody wyrządzone przez pracowników orzekł Sąd Najwyższy wskazując, że „zawarte w dziale V kodeksu pracy przepisy prawa pracy normują całościowo (z wyjątkami usprawiedliwiającymi stosowanie nielicznych przepisów kodeksu cywilnego) podstawy i zasady odpowiedzialności materialnej pracowników za szkody wyrządzone pracodawcy i wykluczają stosowanie w tym zakresie

²⁰ Tekst jednolity – Dz. U. z 2001 r., nr 124, poz. 1361 z późn. zm.

²¹ Zob. *Lublinianin podpisał firmie weksel in blanco*, <http://www.kurierlubelski.pl/arttykul/750415,lublinianin-podpisał-firmie-weksel-in-blanco>, 19.05.2013 r.

zabezpieczeń wekslowych na podstawie prawa wekslowego”²². W świetle tego wyroku weksle dotychczas stosowane w sporach z pracownikami są traktowane jako nieważne z mocy prawa.

W przypadku odmowy przyjęcia weksla przez trasata lub odmowy zapłacenia sumy wekslowej sporządzany jest „protest wekslowy”. Może on zostać sporządzony również z powodu braku daty przyjęcia weksla, odmowy wydania oryginału weksla lub jego wtóropisu bądź odmowy złożenia sumy do depozytu sądowego. Protest wekslowy sporządza się u notariusza²³ lub w placówkach Poczty Polskiej²⁴. Jest on warunkiem koniecznym tak zwanego „regresu”, czyli poszukiwania zwrotnego – dochodzenia zapłaty sumy wekslowej. Ponadto sam protest jest dokumentem urzędowym mogącym mieć znaczenie dowodowe, który stanowi dowód tego co zostało w nim zaświadczone. W przypadku nie przyjęcia weksla, protestu dokonuje się w terminie, w którym ma nastąpić przedstawienie weksla do przyjęcia, natomiast przy odmowie zapłaty weksla płatnego w oznaczonym dniu lub w pewien czas po tym dniu albo po okazaniu – w jednym z dwóch dni powszednich przypadających po terminie płatności. Przy wekslu płatnym za okazaniem protestu należy dokonać, aż do upływu terminu, w ciągu, którego można przedstawić weksel do zapłaty.

Istotnym, przy odmowie zapłacenia weksla, jest dokonanie notyfikacji wekslowej, na podstawie art. 45 prawa wekslowego. Polega ona na obowiązku powiadomienia przez posiadacza weksla swojego indosanta i wystawcy weksla o jego nieprzyjęciu lub niezapłaceniu. Indosant zawiadamia z kolei swojego indosanta, aż do osoby wystawcy włącznie. Osoba, która nie wykona obowiązku

²² Zob. wyrok Sądu Najwyższego – Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z 26 stycznia 2011 r., II PK 159/10, „Monitor Prawa Pracy” 2011, nr 6, s. 313.

²³ Zob. art. 105 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. *prawo o notariacie* (tekst jednolity – Dz. U. z 2008 r., nr 189, poz. 1158 ze zm.).

²⁴ Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 października 1965 r. *w sprawie sporządzania protestów weksli przez urzędy pocztowe* (Dz. U. nr 45, poz. 282).

powiadomienia odpowiada za szkodę spowodowaną niedbalstwem, do wysokości sumy wekslowej.

Posiadacz weksła może wykonywać regres przeciw wystawcy, indosantom lub innym dłużnikom wekslowym po terminie płatności, jeżeli zapłata nie nastąpiła. Możliwe jest również poszukiwanie zwrotne przed terminem płatności, jeżeli:

- odmówiono jego przyjęcia w całości lub części;
- otwarto postępowanie układowe bądź ogłoszono upadłość trasata bez względu czy weksel przyjął, czy nie, albo jeżeli trasat zaprzestał płacenia długów, nawet jeżeli to zaprzestanie nie zostało stwierdzone orzeczeniem sądowym, lub też jeżeli bezskutecznie przeprowadzono egzekucję z jego majątku;
- otwarto postępowanie układowe, albo jeżeli ogłoszono upadłość wystawcy weksła, co do którego istnieje zakaz przedstawienia do przyjęcia.

Poszukiwanie zwrotne może dojść do skutku pod warunkiem dokonania protestu wekslowego, chyba że na wekslu widnieje skuteczna klauzula wekslowa „bez protestu”, która zwalnia z tego obowiązku. Wierzyciel od zwrotnie zobowiązanego może domagać się tak zwanej sumy wekslowej, w skład której wchodzi, oprócz podstawowej sumy weksła, odsetki ustawowe od dnia płatności, koszty protestu i dokonywanych zawiadomień oraz inne koszty, a także tak zwana prowizja komisowa wynosząca maksymalnie jedną szóstą procenta sumy wekslowej²⁵.

²⁵ Zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 2002 r., sygn. akt V CKN 1411/00, „Monitor Prawniczy” 2003, nr 12.